

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
356 Logan Ave. Winnipeg, Man.
TELEPHONE 29 611

PRENUMERATIONSavgifter

I Canada:
Helt år i försk. \$2.00
Halvt år i försk. \$1.50
4 mån. i försk. \$1.00

I U.S.A. och Sverige:
Helt år i försk. \$3.00
Halvt år i försk. \$2.50
4 mån. i försk. \$1.50

Enligt Canadas lag är ni ansvariga för betalningen av en tidning för hela tiden till ni mottager dessamma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant eller ni mottager den i någon annans namn. Då eder prenumerations tid är utsläppen måste ni underrätta utgivaren samt vägra att lagre mottagna tidningen från postkontoret för att bli lagligen fri från efterkrav för vidare skuldning. Om ni biter en hostad och en underrättar utgivaren därom, vadan tidningen fortfarande sändes till den gamla adressen, så är ni skyldig för vidare betala för dessamma ifall personen, som mottager den inte gör det.

Ikke beställda bidrag till tidningen, som ej kunna användas, återändas ej såvida ej porto närslutas.

Adressförändringar:— De av våra prenumeranter, som avflyttat till annan ort, ombeslutas vänligen att till oss uppgiva namn på såväl sin gamla poststation som den nya, emellan vi i annat fall äro urständsatta att sända tidningen.

Betalning:— De av prenumeranterna, som insända betalningen per post, ombeslutas att göra det genom "money order", "express order" eller i registrerat brev. Privata "checks" måste åtföljas av 15 cents för "exchange". Skilte erkänner genom ändring av datum på adresser till tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tilländas prenumeranten, tills den är uppsagd och betalning efter \$2.00 per år måste erläggas för skuld. Alla brev och förändringar adresseras alltid till

THE SWEDISH CANADA NEWS
325 Logan Ave. Winnipeg, Man.

Till tidningen insända "Fria Ord", sidor og polemiska inlägg betraktas som tidningens egendom.

ANNONSPRISER
På begäran. Efterfrågningar (3 kkr.) \$1.00. Dödsannonser med ram och kors ej berättigade 3 tum \$1.50. Fjördesannonser. Önskas, lediga platser mm. 75c per gång för utrymme icke berättigande i tum. Omfattande kyrkostäder och meddelanden om kristenhet, speciella missionsmöten, Arsmötet o. dyl. 75 cents per tum. Dylk annonser ingår endast mot förut insänd lördid.

"Aristokrat".

Om den skrivelse Red. mottagit från signaturen "Aristokrat" är avsedd för publicering under Ord Fritt, eller om den snarare är avsedd som ett privat meddelande, torde av signaturen godkännande per omgående meddelas.

Hemlighetsfulla makter.

Det torde finnas de ibland oss, som förneka tillvaron av hemlighetsfulla makter. Alla måste vi dock tillstå, att det finns hemlighetsfulla krafter, och då vi i många fall leke veta, varifrån dessa krafter härleda sig, ligger det åtminstone nära till hands att antaga tillvaron av hemlighetsfulla makter. Människan är själv en hemlighetsfull makt, och varifrån han får de förmågor, som han lägger i dagen, är och blir för oss en hemlighet.

Vi hava nyligen läst i S. C. T. om ögats trollkraft. En människa kan med sin blick betvinga ett rasande vilddjur. Ormar kunna med sin blick tjusa fåglar och andra smådjur, så att de bliva ett lätt rov för honom. Det säges, att bland bergen på Amerikas västkust bodde fordom en vild indianstam, som förstod konsten att på sina jaktfärder hypnotisera sitt villebråd.

Dessa fakta förläna berättelsen om syndafallet ett e-

gendomligt intresse. Vi kunna föreställa oss, att det första människoparet med barnslig nyfikenhet ställde sig framför och betraktade det förbjudna trädet, fulla av undran över vad ändamålet kunde vara med det egendomliga förbudet. Plötsligt tittar ett ormhuvid fram mellan trädets grenar. Vi förstå, i vad mening det säges, att "ormen var listigare än all djur på jorden" — han hade en tjuvkraft, som intet annat djur, en tjuvkraft, som han måhända till följd av Guds förbannelse till stor del förlorat. Innan Adam och Eva veta ordet av, äro de fångna under ormens tjuvkraft, Guds bud är alldeles glömt, och de lyda blint ögonblickats ingivelse. Måhända yttrades icke ett hörbar ord — det hindrar icke, att berättelsen kan vara sann.

Hypnotismen är en erkänd hemlighetsfull kraft. Vad det är för en makt, som ligger bakom denna kraft, därom är man icke ense. Man behöver icke vidröra en person för att hypnotisera honom. På huru stort avstånd man kan hypnotisera, veta vi icke. Om invånarna på en annan planet kunna öva hypnotiska inflytande på oss, veta vi icke. Om vi tro på tillvaron av en djävul, som har sitt hemvist i något fjärran avlägset helvete men samtidigt för mänskligheten i ledband, skulle vi icke med lika stor lätthet kunna tro, att han bebor någon avlägsen planet, måhända i kroppslig gestalt, och att han därifrån på telepatisk väg har förbindelse med oss, alldeles såsom vi människor drömma om att någon gång komma i telepatisk beröring med andra världar? De onda andarna äro "bundna med mörkets kedjor." Vad kan det vara för kedjor, om det icke är kött och blod, varigenom de tvingas att uppehålla sig på den åt dem bestämda platsen, och varigenom de också berövas en stor del av sitt vetande, makt och inflytelse? Att djävlarne NU hålla till i ett brinnande helvete, att de medvetit sträva efter att få så många andra som möjligt dit och trotsa Gud så mycket de kunna, fullt medvetna om, att de därmed stegra sina egna kval i det oändliga, förefaller mig ytterst svårt att tro. Deras beteende måste bero på något slags förblindelse, sannolikt en förblindelse liknande den, som i våra dagar alltmer bemäktigar sig denna världens vise. Vad om vi människor hålla på att utveckla oss till djävlar? Vi kunna vara närmare i släkt med dylika varelser än de flesta av oss anå.

Jag vill gå ett steg längre i mina funderingar. Var häller människoanden till, medan människan sover? Jag har ofta funnit, att jag under sömnen stått i förbindelse med andra människor, så att deras känslor varit mina känslor och det som vederfarits dem har i drömmen vederfarits mig. Av synbarligen trovärdiga berättelser sluter jag, att en människas ande under sömnen kan fara omkring, och den sovande, sig själv ovetande, utöva inflytande på avlägset boende personer — ett förhållande, som närmar människan — den onda människan — ännu ett steg till de onda andarna.

Huruvida ormars och andra djurs själar på samma sätt kunna under sömnen vandra omkring — därom veta vi ingenting. Hurudana deras själar äro beskaffade, veta vi icke. De kunna hava ett lika ädelt ursprung som våra själar samt vara i besittning av lika underbara krafter som våra, sedan de lösts ur de mörkets kedjor, som nu hålla dem bundna. Haven i sett avbildningar av djupvattensdjur? Kunnen i tänka eder några varelser, vars utseende mera påminna om den onde? Och var skulle det yttersta mörkrät vara, om icke många mil under havsytan?

Dessa äro funderingar, men för att komma till klarhet i en invecklad sak måste man kunna tänka sig både möjliga och omöjliga ting. Vill man icke tänka, så återstår intet annat än taga till benen, så snart någon aptastar vad vi hittills hållit för att vara sanning.

När Jesus skickade ut sina lärjungar, utrustade han dem med underbara förmågor. Bland annat fingo de befäling att vara "listiga som ormar" och "enfaldiga som duvor." Och det ser verkligen ut, som om Kristus hade förlänt sina sändebud en hemlighetsfull kraft, en "ormalist", som ännu stundom ger sig tillkänna. Hvari den består, vet man icke, men dess tillvaro är lika väl konstaterad som hypnotismen. Utan att uppehålla mig vid de olika former under vilka denna kraft kan ge sig till känna, vill jag återgå vad Peter Cartwright i sin självbiografi skriver om egendomliga krafter, som efter allt att döma kunna vara attingen goda eller onda.

"Mitt i dessa tvistigheter (om läran) uppstod bland folket under predikan en egendomlig företeelse, som kallades 'ryckningar', och vilkas verkan på kropp och själ var överväldigande. Sak samma om man var ett helgon eller en syndare, så greps man under en innerlig sång eller predikan av konvulsiva ryckningar i hela kroppen, som man omöjligt kunde freda sig för. Ju mer man strävade mot, desto mer ryckte det i en. Om man lät bli att göra motstånd och tog sin tillflykt till allvarlig bön, avtog ryckningarna vanligtvis. Jag har sett mer än fem hundra personer rycka på en gång i mina stora församlingar. Vanligen reste sig de av ryckningarna angripna och började dansa för att få lindring, som de sade. Somliga försökte springa sin väg, men de kunde ingenstans komma. Somliga gjorde motstånd; hos sådana blevo ryckningarna vanligtvis mycket svåra.

"Att se dessa stolta unga herrar och damer, klädda i siden, juveler och grannlåt från topp till tå börja rycka retade ofta min skrattlust. En ryck eller två, och man fick se deras huvudbonader, mössor och kammar flyga sin kos; och så hastiga voro deras knyckar, att deras långa, nedsläppta hår klatschade nästan som en formans piska.

"Vid en av mina möten år 1804 hade en mycket stor folksamling kommit för att höra "Kentuckygossen", som man kallade mig. Bland de övriga voro tvenne mycket välklädda, fashionabla unga damer, åtföljda av tvenne bröder med lodade hästpiskor. Den stora salen var fullpackad. De två unga damerna kommo sent och satte sig nä-

GÖTEBORGS BANK

Göteborgs äldsta bank, grundad 1848.
Eget kapital Kr. 78.750.000. (Över 20 millioner Dollars.)

SVENSKAR I CANADA!

Önskar Ni en säker placering och god avkastning av Edra penningar så insätt dem på vår

KAPITALRÄKNING.

Vi gottgöra härpå alltid högsta gällande ränta. Vi lägga varje halvår räntan till kapitalet, så att Ni erhåller ränta på ränta.

Vi sända kostnadsfritt varje halvår till Eder per post en uppställning, som visar hur stort kapital Ni har hos oss och hur mycket det ökas genom ränta.

Alla slag av bankaffärer i övrigt.

ra estraden. Deras tvenne bröder ställde sig vid ingången. Jag kände mig rågot illamående och hade en flaska pepparminnt i min ficka. Innan jag började predika, tog jag fram flaskan och sväljde något av innehållet. Under det jag predikade, smälte församlingen i tårar. De två unga herrarna drogo sig undan till inhägnaden på gården, och de båda unga damerna fingo ryckningar, över vilket de voro ytterst förlägna. Det var stor uppståndelse i församlingen; somliga gråto, somliga ropade, och före mötets slut hade flera blivit omvända.

"Sedan jag upplöst församlingen, närmade en man sig till mig och varskodde mig att taga mig i akt, ty han hade hört de båda bröderna svära, att de skulle pryglja mig, emedan jag givit deras systrar ryckningar. "Gott och väl", sade jag, "den saken skall jag sköta om."

"Jag gick ut och sade till de unge männen, att jag är sport, att de hade för avsikt att pryglja mig för att jag hade givit deras systrar ryckningar. En av dem jakade. Jag försökte visa honom, huru orimligt det var att skylla mig för det som hänt, men han svor att det var lönlöst för mig att neka, ty han hade sett mig taga fram en flaska, vari jag förvarade någonting, som åstadkommit ryckningar hos hans systrar. På ögonblicket föll det mig in, hur jag skulle kunna undgå stryk, och i det jag ryckte fram min pepparminntflaska, sade jag: "Jaha, om jag gav dina systrar ryckningarna, så skall jag ge dig dem också." Jag märkte genast, att han blev rädd. Jag tog ett steg framåt; han ryggade; jag gick närmare; han vände sig om och sprang, i det han hotade döda mig, om jag rörde honom. Nu skrattade folket åt honom, och jag hade undgått prygl. Jag hade nöjet att före årets slut se alla fyra grundligt omvända till Gud, och jag intog dem i församlingen.

"Medan jag sysselsätter mig med detta ämne, vill jag omtala en mycket allvarsam händelse, som timade vid ett fri-luftsmöte i William McGees församling. En stor väckelse var på färde, och ryckningar förekommo också. Ett sällskap druckna sällar infann sig för att uppriva mötet, anförda av en jättestor fyllbult, som förbannade ryckningar och allt var religion heter. Inom kort fick han ett anfall av ryckningar och ville springa sin umgänge med de döda i himmelen och i helvetet, likt nu-undan. Han blev stående i entidens andeknackare. En såklunga med unga träd, och dan röra har jag aldrig varit uppskakad som han var, tog vittne till förr, och jag hoppan fram sin brännvinsflaska på till Gud, att jag aldrig bli och svor, att han skulle dric-det igen."

J. B. Linderholm.